

DIALOGVS APOLLINIS ET VENERIS.

Quo pergis Cytherea, tuis quas tendis in oras **APOLLO,**

Gressibus, ad quam gaudia carpis iter?

Quid puer ille tuus, qua gaudia querit in armis?

Occultans humeris tela, facesq; suis:

Si placet, alma Venus, comitem me iungite vobis,

Dulci colloquio decipiemus iter.

Tendimus ad tadas, si nescis forte, iugales,

VENVS.

Quas modo mixta tuis Plisidos ora parat.

Leticia gerimus prosperrima signa, coronam

Insignem violis, floricomamq; rosis.

Sunt pietatis amor viola, castiq; pudoris,

Ingenuas artes significantq; rosa.

Cui tantum tribues munus, cui tanta corona

APOLLO.

Nexa fuit Gnydijs, o Erycina, iugis.

Qui toties, Thymbrae, tuis spatiat in aruis,

VENVS.

Arida Castalijs ora rigauit aquis.

Quem Philyre duxit iuga per Parnassia, Musa

Salaides etiam quem docuere diu.

Leucorea primum cui laurea surgit in urbe,

Laurea Pimpleis conciliata iugis:

Hunc decorabo meis sertis, lepidaq; corona,

Qua modo de Myrthi fronde parata fuit.

Hic meus est, measerta gerit praeclara Magistri

APOLLO.

Ergo non opus est, o Cytherea, tuis;

VENVS.

At satis ille diu Clarijs sudauit in aruis,

Concedas nostris ut quoq; viuat agris.

APOLLO.

Thespiadas quoniam coluit, doctasq; Camoenas,

Saepe Aonijs labra rigando vadis.

Gratuler his sponsi tadis, mecumq; Camæna,

Quas fouet hic umbris urbs Philyrae suis.

Te